

PÜHA MAA DEKLARATSIOON

Eesti maa – elava, alava ja elutu püha kuulutamine

Mina, oma südame tunnistusel ja elava kooskõlalise olemuse nimel, kuulutan järgmist:

1. Püha on Eesti maa.

Püha on tema metsad, sood ja allikad, kivid ja mullad, jõed ja mered, ilmakaared ja vaikused. Iga puu, iga rohuline, iga putukas, iga nähtav ja nähtamatu eluavaldus sellel maal kannab elu ja armastuse valguse saladust – väärikust, mis ei kuulu müümisele ega vallutamisele, vaid ainult austusele ja hoidmisele.

2. Püha on alav ja elutu.

Ka see, mis silmale näib liikumatu – kivi, liiv, savi, surnud puutüvi või põlenud oks – on osa tervikust. Alav ei tähenda väärtusetut. Elutu ei tähenda mõttetut. Kõigel on koht, rütm ja roll pühas elu ringis.

3. Püha on see, kes elab sel maal.

Inimene ei ole selle maa isand, vaid osa tema hingamisest. Kes end sellest kõrgemaks seab, eraldab end allikast ja katkestab elava suhte kõige olevaga. Iga inimene, kes astub sellel maal, astugu austuses – mitte hirmust, vaid armastusest sündinud selguses.

4. Püha maa väärkohtlemine on iseenda väärkohtlemine.

Kes rikub loodust, rikub ennast. Kes saastab maad, saastab oma hinge. Kes raiub ilma tunnetuseta, raiub juure lahti ka oma lastelt ja lastelastelt. Kes mürgitab vett, mürgitab oma sisemist selgust. Kõik, mida inimene maaga teeb, teeb ta lõpuks iseendale.

5. Hunt ei astu üle piiri.

Hunt teab, kus on tema mets ja kus on teise mets. Tal ei ole seadust paberil, kuid tal on seadus veres. Ta ei võta rohkem kui vajab. Ta ei tapa lõbu pärast. Ta hoiab oma metsa, oma rahvast, oma rütmi. Inimene, kes ei tunne piiri, on kaotanud ühenduse omaenda loomu ja algse loomusega. Inimene, kes ei kuule, rikub ka kuulajat.

6. Kuidas hoida püha maad?

- Kuula maad enne kui kõnnid.
- Katsu maad enne kui ehitad.
- Külva enne kui võtad.
- Õpi metsalt, jõelt, kivil – mitte ainult raamatust.
- Luba vaikusel kõnelda.
- Too ohverdus – mitte loom, vaid ego.
- Puhasta, mitte ainult ruumi, vaid ka kavatsust.

7. Tagajärjed hoolimatu käitumise korral

Püha maa ei karista, vaid tasakaalustab. Kui inimene kuritarvitab, siis tuleb tasakaal loomuliku tagasiliikumisega:

- Vaikus muutub tummuseks.
- Maa lükkab välja selle, kes teda ei kuula.
- Vesi ei kanna enam elu, vaid kaotab selguse.
- Tuli ei soojenda enam, vaid põletab.
- Õhk ei värskenda, vaid rõhub.
Need on märgid, et inimene on eksinud – mitte maa ei kosta kättemaksuga, vaid kutsub ärkama.

See deklaratsioon ei ole poliitiline ega juriidiline dokument, vaid elava südame kuulutus.

Kes seda loeb, tunnetagu – ja kui süda vastab, siis hoiatagu.

Mitte käsu ega kohustuse tõttu, vaid selge armastuse pärast kõige oleva vastu.

Sest püha maa pole keegi teine – see oled ka sina.

PÜHA MAA PRINTSIIBID

1. **Vabadus** – kõik loodu on loodud vabana. Mitte kontrollimiseks, vaid elamiseks.
 2. **Tasakaal** – iga tegu loob vastukaalu. Kui inimene ei loo kooskõlas, siis loodus loob korrektsiooni.
 3. **Kooskõla** – inimene ei ole looduse juht, vaid üks hääل suurest koorist.
 4. **Vastutus** – tõeline vabadus sünnib siis, kui iga olend kannab vastutust oma koha, tegu ja mõju eest.
 5. **Austus** – isegi kui sa ei mõista, austus loob silla elu ja elu vahel.
 6. **Vaikus** – pühas vaikus sünnib taipamine, mitte lärmis.
 7. **Tundlikkus** – püha maa ei hüüa, aga igaüks, kes on elav, tunneb teda.
-

HOIATUS NEILE, KES EI KUULA

Kes rikub maad, rikub oma juuri.

Kes mürgitab vett, mürgitab oma hinge.

Kes lõhub ilma loata, lõhub ka iseenda tervikut.

Kes keelab lindudel lennata, sulgeb ka enda südame taeva.

Kes põlgab loodust, on kaotanud sideme oma enda vaimse keskmega.

Püha maa ei kosta karistusega, vaid vaikse eemaldumisega. Kui inimene lakkab olemast kooskõlas, siis lakkab maa teda kandmast sel viisil, nagu kandis enne.

See deklaratsioon ei kuulu mitte kellelegi, vaid on igaühe oma, kes tunneb tõde oma südames. Seda ei saa allkirjastada, vaid ainult elada. See ei vaja kinnitamist, vaid austamist. Ja see, kes selle ära tunneb, ongi osa püha maa hoiakust ja hoidmisest.

PÜHA MAA DEKLARATSIOON KINNITUS

Eesti maa – elava, alava ja elutu, nähtava ja nähtamatu püha kuulutamine

Mina, südame tunnistusel ja vaikuse väel, kuulutan:

1. Eesti maa on püha.

Ta ei kuulu kellelegi, kuid me kõik kuulume temale. Ta on sündinud tühjusest ja kandnud elu läbi aegade. Iga puu, allikas, loom, kivi ja vaikus on tema hää. Maa on rohkem kui pind – ta on mälu, hingus ja rütm.

2. Kõik, mis elab, on vaba.

Tuul on vaba. Vesi on vaba. Tuli ja päike on vabad. Linnud on vabad. Metsloomad on vabad. Maa ise on vaba.

Ja **vabadus** ei tähenda piiramatust, vaid **loomulikku tasakaalu**, kus iga olend tunnetab oma kohta ja mõju.

3. Alav – nähtamatu elu kandja.

"Alav" on see, mis jääb alla nähtava – muld, juured, esivanemate hingus, maapõue vaikus. Ta ei räägi, aga ta mäletab.

Alav on **sügavus**, mis hoiab elu, ilma et see ise esile tõuseks.

4. Elutu ei tähenda väärtusetut.

Kivi, liiv, tuhk, surnud puutüvi – kõik, mis näib liikumatu, kuulub tervikusse. Elutu ei ole tühine. Ta on **vorm**, kuhu elu toetub ja mille kaudu ta ennast peegeldab.

5. Hundiseadus – piiritunnetus ja väärikus.

Hunt ei astu üle piiri. Ta teab, kus lõpeb tema ja algab teine. Ta ei võta rohkem, kui vajab. Ta hoiab oma metsa, oma rahvast ja isegi neid, keda ei näe. Hunt on looduslik austus iseendas.

PÜHA MAA PRINTSIIBID

1. **Vabadus** – igal eluvormil on loomulik vabadus elada oma rütmis.
 2. **Tasakaal** – kõik, mida inimene teeb, tuleb tagasi, et taastada kord.
 3. **Kooskõla** – inimene ei valitse, vaid kuulub.
 4. **Vastutus** – vabadus ilma vastutuseta on hävitav.
 5. **Austus** – austus ei eelda mõistmist, vaid tundmist.
 6. **Vaikus** – vaikusel sünnib arusaamine.
 7. **Tundlikkus** – maailm vastab alati südame sagedusele.
 8. **Elu ring** – kõik, mis sünnib, jääb osaks tervikust, isegi siis, kui ta sureb.
-

LISA 1: Maagilised ja sümbolised tähised

- **Nelja elemendi märgid** (maa – ruut, vesi – laine, tuli – kolmnurk, õhk – spiraal)
 - **Püha geomeetria:** 12- või 16-kiireline päikeseratas, Elulill, Merkaba
 - **Hundirist:** loodushoidmise, julguse ja piiritunnetuse sümbol
-

LISA 2: Hoidja tee – teod, mis toidavad püha ruumi

- Kuula enne, kui astud
 - Katsu enne, kui võtad
 - Õpi enne, kui muudad
 - Tänu enne, kui palud
 - Istuta enne, kui lõhud
 - Puhasta nii ruumi kui kavatsust
 - Luba loodusel olla õpetaja
-

LISA 3: Hingekutse äratajale

*"Kui sa veel ei tunne maad enda sees,
mine paljajalu, kuula puud, söö metsamarja,
vaata allikasse – ja mäletamine tuleb."*

LISA 4: Püha ruumi loomise praktika

- **Vaikuse hetk** enne igat metsaminekut või tegutsemist
 - **Ringkäik tänuks** – mitte korjamine, vaid kuulamine
 - **Kivi või lill** kui austusavaldus
 - **Lõkkepalvus** – tuli kui puhastaja ja valguse tooja
-

LISA 5: Tulevased põlvned

*"Me ei pärinud maad oma vanematelt –
me laename seda oma lastelt.*

Hoides maad, hoiame elu – mitte ainult enda, vaid nende, kes tulevad pärast."

LISA 6: Loomade ja taimede õigused

- Õigus loomulikule elule
 - Õigus mitte olla hävitatud ega reostatud
 - Õigus eksisteerida sõltumatult inimesest
 - Õigus olla austatud kui osa tervikust
-

⚖ LISA 7: Looduslik õiglus ja tasakaal

- Loodus ei karista, vaid tasakaalustab
 - Iga haigus, rahutus või kriis on kutse taastada kooskõla
 - Kui inimene ei kuula, hakkab maa sosistama läbi kannatuse
 - Kui inimene mäletab, hakkab maa laulma läbi elu
-

LISA 8: Vaikuse seadus

*"Kui sa ei tea, mida öelda, istu puu all ja kuula.
Kui oled valmis kuulma, räägib maa sinuga keeles,
mida mõistus ei mõista, aga süda tunneb ära."*

Lõppsõna

See deklaratsioon ei kuulu mitte kellelegi, vaid **on igaühe oma**, kes tunneb tõde oma südames.

Seda ei saa allkirjastada, vaid **elada**.

See ei vaja kinnitamist, vaid **austamist**.

Ja see, kes selle ära tunneb, **on juba osa püha maa hingamisest**.

•

Kolm püha tasandit:

1. **Elav** – kõik, mis liigub, kasvab, hingab ja on nähtav elusolendina: inimesed, loomad, linnud, taimed.
2. **Alav** – kõik, mis ei pruugi paista elavana, aga **kannab elu** sügaval tasandil:
 - maa sees elavad mükoriisad, juured, mineraalid, mulla elustik,
 - vaikivad sümbolid, mustrid, ruumid,
 - eelnevad põlved ja nende hingus, mis on jäänud maasse.Alav on **nähtamatu elu kandja**, vundament, mälukandja, hingehoidja.
3. **Elutu** – kõik, mis ei ela ega kanna elu traditsioonilises mõttes, aga **kuulub tervikusse**: kivid, liiv, surnud puutüved, savi, kivisillad, tuhk, tolmu.

☆☆ Miks on *alav* oluline pühas deklaratsioonis?

Sest püha maa ei koosne ainult nähtavast ja liikumises olevast. Ta koosneb ka **sügavusest, juurest, tähenduskandjatest**, mis ei pruugi silmale ilmne olla, aga mis *toetavad kõike muud*. Nagu:

- alav on **naiselik, vastuvõttev, hoidja**,
- alav on **vaikus, mille peale elu kasvab**,
- alav on **esivanemate jälg ja mälu**,
- alav on **sügav müsteerium, millest ei räägita, vaid tunnetatakse**.